

Aaron Ciechanover

Urodził się 1 X 1947 r. w Hajfie (Izrael). Jego rodzice przyjechali do Izraela z Polski w latach dwudziestych XX w. Od najmłodszych lat interesował się biologią i chemią. W 1965 r. rozpoczął studia medyczne na Uniwersytecie Hebrajskim w Jerozolimie. W ramach stażu medycznego podjął w 1972 r. pracę w laboratorium biochemicznym dr. Avrama Hershko w nowo utworzonym Wydziale Medycznym Izraelskiego Instytutu Technicznego TECHNION w Hajfie. Już wtedy rozpoczął badania nad proteolizą białek, które musiał przerwać ze względu na obowiązkową służbę wojskową. W latach 1974–1977 służył w korpusie medycznym izraelskiej marynarki wojennej. Po powrocie zdecydował się ostatecznie zerwać z praktyką lekarską i poświęcić się pracy naukowej. Powróciwszy do laboratorium Avrama Hershko, w ramach stażu

doktoranckiego, kontynuował badania nad nieznanym wówczas mechanizmem wewnątrzkomórkowej degradacji białek. Dokonał wtedy przełomowego odkrycia roli ubikwityny w tym mechanizmie, publikując swoją najważniejszą pracę naukową w 1978 r. i uzyskując tytuł doktorski w 1981 r. Część badań prowadził w tym okresie pod kierunkiem prof. Irwina Rose w Fox Chase Cancer Center w Filadelfii w USA. Wspólna praca doprowadziła do odkrycia w 1982 r. pełnego mechanizmu kontrolowanej degradacji białek z udziałem ubikwityny i proteasomu. W latach 1981–1984 prof. Ciechanover odbył staż podoktorski w Massachusetts Institute of Technology (MIT) zajmując się specyficznymi substratami ubikwitynacji, stwarzającymi możliwości projektowania innowacyjnych leków w zakresie chorób nowotworowych i neurodegradacyjnych. Konsekwencją osiągnięć naukowych było przyznanie A. Ciechanoverowi, I. Rose i A. Hershko Nagrody Nobla w dziedzinie chemii w 2004 r. Prof. Aaron Ciechanover jest jedną z czołowych postaci współczesnej nauki, autorem ponad 200 publikacji naukowych, uhonorowany wieloma nagrodami, członkiem honorowym ponad 20 towarzystw naukowych, w tym od 2007 r. Polskiego Towarzystwa Medycznego. Otrzymał 27 honorowych tytułów naukowych – 15 tytułów doktora honoris causa i 12 tytułów profesora honorowego.